

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Anatolie Țurcan,

Judecători - Galina Stratulat, Dumitru Visternicean, Ion Druță și Maria Ghervas,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, declarat de inculpata

Potorac Lidia xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.06.2012 - 26.12.2012;

2. instanța de apel: 26.01.2013 - 30.05.2013;

08.04.2014 - 17.09.2014;

02.03.2015 - 03.12.2015;

07.06.2016 - 16.10.2017;

3. instanța de recurs: 13.11.2013 - 04.03.2014;

04.12.2014 - 03.02.2015;

15.02.2016 - 26.04.2016;

04.01.2018 - 27.02.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 26 decembrie 2012, Potorac Lidia a fost achitată de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Potorac Lidia a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, la 29 septembrie 2011, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Logănești r-nul Criuleni, ce aparținea lui Varzari Gheorghe, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că va achita ulterior suma de bani necesară, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit ilegal de la acesta 2 400 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 24 000 lei.

Tot ea, la 29 septembrie 2011 ora 01.30, în timp ce se afla în gospodăria lui Efros Vladimir din sat. Măgdăcești r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei

persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, insuflându-i încredere prin achitarea în avans a sumei de 1 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la acesta 1 582 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 13 158 lei.

La fel, tot ea, la 29 septembrie 2011 ora 18.00, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Drăslăceni r-nul Criuleni, ce aparținea lui Efros Vasile, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, insuflându-i încredere prin achitarea sumei de 2 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la acesta 1 024 kg de poamă la prețul de 8 lei pentru 1 kg, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 6 192 lei.

De asemenea, Potorac Lidia la 29 septembrie 2011 ora 03.00, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Drăslăceni r-nul Criuleni, ce aparținea lui Lupașco Fevronia, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, insuflându-i încredere prin achitarea sumei de 7 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la aceasta 1 800 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 14 000 lei.

Tot ea, la 01 octombrie 2011, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană demnă de încredere, sub pretextul de a procura lăzi din lemn destinate pentru păstrarea fructelor cu achitarea lor ulterioară, prin înșelăciune, a însușit ilegal de la SRL „Trans-Palet” 2 000 de lăzi, la prețul de 7 lei pentru o ladă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 14 000 lei.

Ulterior, la 04 octombrie 2011, Potorac Lidia, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană demnă de încredere, sub pretextul de a procura lăzi din lemn destinate pentru păstrarea fructelor cu achitarea lor ulterioară, prin înșelăciune, a însușit ilegal de la SRL „Trans-Palet” 2 000 de lăzi la prețul de 11,5 lei pentru o ladă, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 23 000 lei.

Tot ea, la 04 octombrie 2011, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană demnă de încredere, sub pretextul că are necesitate de surse financiare, prin înșelăciune a însușit de la Carauș Tamara suma de 1 000 dolari SUA, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 11 869,8 lei.

Prin urmare, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2011, Potorac Lidia prin acțiunile sale infracționale, a cauzat părților vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 106 219,8 lei.

Astfel, de către organul de urmărire penală, acțiunile lui Potorac Lidia au fost încadrate în baza art.190 alin.(5) Cod penal și anume – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art.190 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis.

În argumentarea apelului procurorul susține că instanța de fond neîntemeiat a decis achitarea inculpatei. Acuzatorul de stat consideră că atât în cadrul urmăririi penale, cât și a judecării cauzei, au fost prezentate probe ce dovedesc integral vinovăția lui Potorac Lidia. Astfel, părțile vătămate au declarat că inculpata anume prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit bunurile lor, însă instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că inculpata știind cu certitudine că nu dispune de suma de bani necesară pentru a se achita cu părțile vătămate, totuși a colectat de la aceștia poamă, a primit lăzi fără a se achita și a împrumutat de la Carauș Tamara suma de 1 000 dolari SUA, promițând că se va achita cu părțile vătămate într-un termen de 4-5 zile, deși nu avea scopul de a-și îndeplini angajamentul asumat. Mai mult, părților vătămate inculpata s-a prezentat sub un alt nume - „Derevlenco Lidia”. Instanța a pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatei, care a recunoscut că nu a transmis banii părților vătămate, motivând că aștepta să primească banii de la firma „Paler-Grup”, care nu s-a achitat cu ea, însă instanța nu a luat în considerație că reprezentantul firmei date a negat faptul, precum că ar avea careva angajamente financiare față de Potorac Lidia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a achitat-o pe Potorac Lidia în baza art.190 alin.(5) Cod penal, deoarece învinuirea adusă în privința acesteia nu și-a găsit confirmare și în acțiunile inculpatei persistă relații civile.

În opinia instanței de apel, acuzarea nu a prezentat probe, care ar confirma cu certitudine faptul, că la momentul primirii strugurilor colectați de la părțile vătămate și primirii lăzilor, precum și banilor de la Carauș Panteleimon și Carauș Tamara, inculpata a avut intenția de a nu-și exercita angajamentul asumat. Mai mult, s-a constatat că Potorac Lidia la momentul primirii strugurilor, le-a achitat parțial părților vătămate costul bunurilor, informându-le că nu dispune de bani pentru a achita integral valoarea bunurilor primite și că va achita restul banilor în timpul apropiat.

De asemenea, instanța a menționat că acuzarea nu a verificat versiunea inculpatei privind transmiterea mărfii colectate „Paler-Grup” SRL, care la rândul ei a transportat-o în Federația Rusă și că Potorac Lidia nu a primit banii pentru ea, din care motiv nu a avut posibilitatea să-și onoreze obligațiile față de părțile vătămate, iar în ședința de judecată s-a constatat că la 14.05.2012 a fost pornită urmărirea penală conform semnelor componentei

de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal în baza plângerii lui Potorac Lidia, pe faptul că factorii de decizie ai „Paler-Grup” SRL refuză să-i transmită banii pentru merele transportate în Federația Rusă.

Prin urmare, instanța de apel a considerat, că prima instanță just a concluzionat despre lipsa laturii subiective, intenția în acțiunile lui Potorac Lidia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, constatând că între părțile vătămate și Potorac Lidia a apărut un litigiu de drept civil, ce necesită examinarea în ordinea procedurii civile.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de aceeași instanță, deoarece hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din următoarele motive:

- instanța nu a judecat cauza în raport cu jurisprudența națională, potrivit căreia, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament este calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, ce este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care și-a asumat angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului;

- instanța de apel nu a analizat și apreciat obiectiv declarațiile părților vătămate Efros Vasile, Efros Vladimir, Varzari Gheorghe, Lupașco Fevronia, Carauș Pantelimon, Carauș Tamara, cu privire la faptul că inculpata prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit bunurile lor, promițându-le că va achita banii pentru poamă și lăzi în termen de 4-5 zile, însă după expirarea termenului dat, aceasta nu răspundea la telefon;

- instanța nu a luat în considerație intenția inculpatei și anume faptul că ultima știind cu certitudine că nu dispune de suma de bani necesară pentru a se achita cu părțile vătămate, a colectat de la aceștia poamă, a procurat lăzi în datorie și a împrumutat de la Carauș Tamara suma de 1 000 dolari SUA, luându-și angajamentul să se achite cu ei într-un termen de 4-5 zile, deși din start nu avea scopul de a-și îndeplini angajamentul asumat, ba mai mult, părților vătămate Carauș, aceasta s-a prezentat sub un alt nume - „Derevlenco Lidia”, fapt ce demonstrează intenția ei de a-i înșela;

- inculpata nu a putut explica unde a transmis strugurii colectați, invocând că nu s-a achitat cu părțile vătămate, deoarece a transmis marfa „Paler-Grup” SRL, versiune ce nu s-a confirmat, iar instanța nu a dat nici o apreciere informației parvenite de la firma în cauză, care a negat faptul că ar avea careva angajamente financiare față de Potorac Lidia;

- instanța nu a verificat probele prezentate de procuror, care pe deplin dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2014, a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs și-a motivat soluția sa prin faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat complet, obiectiv și sub toate aspectele asupra motivelor invocate în apel, iar hotărârea nu conține temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, instanța nu a verificat probele prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală și la judecarea cauzei nu a respectat prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Potorac Lidia a fost condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare în penitenciar pentru femei de tip închis.

Instanța de apel a argumentat soluția sa prin faptul că, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, a făcut concluzii eronate în latura de fapt și de drept privind învinuirea adusă lui Potorac Lidia în baza art.190 alin.(5) Cod penal, fapt ce a dus la achitarea neîntemeiată a ei, iar vinovăția inculpatei s-a dovedit pe deplin prin declarațiile părților vătămate și ale martorilor, cât și prin alte probe.

La fel, instanța a conchis că probele administrate în cauză, combat declarațiile inculpatei, prin care ultima susține că nu se face vinovată de comiterea infracțiunii imputate, această metodă fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de cerințele art.art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, astfel concluzionând, că corectarea ei este posibilă în condiții izolate de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece instanța nu a respectat cerințele art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, nu a descris fapta ca fiind constatată.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2015, a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a conchis, că instanța de apel nu s-a conformat prevederilor art.414 alin.(1), (4), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și a admis o eroare de drept, prin faptul că condamnând inculpata Potorac Lidia în baza art.190 alin.(5) Cod penal, contrar prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului,

timpului, modului săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, ce ar determina calificarea faptei săvârșite conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii imputate.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, apelul procurorului a fost admis, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Potorac Lidia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare în penitenciar pentru femei de tip închis.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că prima instanță incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, apreciind eronat probele prezentate și neîntemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatei din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală, în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală a constatat, că la 29 septembrie 2011, Potorac Lidia, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Logănești r-nul Criuleni, ce aparținea lui Varzari Gheorghe, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că va achita ulterior suma de bani necesară, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit ilegal de la acesta 2 400 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă în sumă de 24 000 lei.

Tot ea, la 29 septembrie 2011 ora 01.30, în timp ce se afla în gospodăria lui Efros Vladimir din sat. Măgdăcești r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, insuflându-i încredere prin achitarea în avans a sumei de 1 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la acesta 1 582 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 13 158 lei.

La fel, tot ea, la 29 septembrie 2011 ora 18.00, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Drăsliceni r-nul Criuleni, ce aparținea lui Efros Vasile, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, insuflându-i încredere prin achitarea sumei de 2 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la acesta 1 024 kg de poamă la prețul de 8 lei pentru 1 kg, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 6 192 lei.

De asemenea, Potorac Lidia la 29 septembrie 2011 ora 03.00, în timp ce se afla pe terenul agricol din sat. Drăsliceni r-nul Criuleni, ce aparținea lui Lupașco Fevronia, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, insuflându-i încredere prin achitarea sumei de 7 000 lei, sub pretextul că va achita ulterior restul sumei de bani necesară, a însușit ilegal de la aceasta 1 800 kg de poamă, cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 14 000 lei.

Tot ea, la 01 octombrie 2011, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană

demnă de încredere, sub pretextul de a procura lăzi din lemn destinate pentru păstrarea fructelor cu achitarea lor ulterioară, prin înșelăciune, a însușit ilegal de la SRL „Trans-Palet” 2 000 de lăzi, la prețul de 7 lei pentru o ladă, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 14 000 lei.

Ulterior, la 04 octombrie 2011, Potorac Lidia, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți, r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană demnă de încredere, sub pretextul de a procura lăzi din lemn destinate pentru păstrarea fructelor cu achitarea lor ulterioară, prin înșelăciune, a însușit ilegal de la SRL „Trans-Palet” 2 000 de lăzi la prețul de 11,5 lei pentru o ladă, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 23 000 lei.

Tot ea, la 04 octombrie 2011, în timp ce se afla în sat. Mașcăuți, r-nul Criuleni, cu scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, prezentându-se sub numele „Derevlenco Lidia”, manifestând vizibilitatea de persoană demnă de încredere, sub pretextul că are necesitate de surse financiare, prin înșelăciune a însușit de la Carauș Tamara suma de 1 000 dolari SUA, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă de 11 869,8 lei.

În consecință, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2011, Potorac Lidia prin acțiunile sale infracționale, a cauzat părților vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 106 219,8 lei.

De către instanța de apel, acțiunile lui Potorac Lidia, au fost calificate în baza art.190 alin.(5) Cod penal și anume – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatei, precum că dânsa nu a comis fapte infracționale, nu corespund adevărului și sunt date cu scopul de a se eschiva de răspundere penală, fiind combătute prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale și primei instanțe de către părțile vătămate Efros Vasile, Efros Vladimir, Varzari Gheorghe, Lupașco Fevronia, Carauș Tamara, precum și a martorilor Carauș Panteilimon, Frațman Mihai și Efros Ana.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că vina inculpatei în prezenta cauză se confirmă și prin materialele cauzei cum ar fi: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.02.2012 (f.d.47 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 (f.d.88 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 (f.d.132 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 (f.d.122 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Varzari Gheorghe (f.d.173 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Efros Vladimir (f.d.174 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Efros Vasile(f.d.175 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Lupașcu Fevronia

(f.d.176 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Carauș Tamara (f.d.177 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 08.05.2012 dintre Potorac Lidia și Carauș Pantelemon (f.d.178 v. 1); recipisa din 04.10.2011 eliberată din numele lui Derevlenco Lidia (f.d.27 v. 1); răspunsul Procuraturii mun. Chișinău din 22.03.2013 prin care se combate versiunea inculpatei precum că poama a fost transmisă spre realizare unui alt agent economic, iar acesta nu i-a restituit banii.

Totodată, instanța de apel a notat că vina inculpatei este dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, precum și în instanța de apel. Contrar concluziei primei instanțe, instanța de apel a constatat și faptul că în prezenta speță se regăsește latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, manifestată prin intenția directă a inculpatei de a însuși ilicit bunurile părților vătămate, contra promisiunii de a le achita contravaloarea și de a restitui împrumutul, fără a dispune de fapt de această intenție, deoarece la momentul dobândirii bunurilor de către inculpată, starea materială a acesteia era una extrem de neprielnică, fiind confirmat chiar de ea, că în acea perioadă, nu dispunea de surse financiare pentru procurarea bunurilor de la părțile vătămate. Respectiv, angajamentele de plată a contravalorii bunurilor primite în termen de câteva zile asumate în condițiile lipsei unei fundamentări economice a dobândirii acestora în termenul promis erau de fapt reale, însă inculpata nu dispunea de o activitate aducătoare de venituri la data dobândirii ilicite a bunurilor.

De asemenea, instanța de apel a reținut și faptul, că în relațiile cu Carauș Patelimon și Carauș Tamara, inculpata Potorac Lidia, s-a prezentat cu un alt nume „Derevlenco Lidia”, fapt ce dovedește indubitabil intenția acesteia de a înșela aceste părți vătămate, recipisa fiind scrisă de inculpată anume cu indicarea numelui dat, relevant fiind considerat și faptul, că inculpata nu a eliberat nici unei părți vătămate vreo recipisă valabilă sau vreun alt angajament scris, iar lui Carauș Tamara i-a eliberat o recipisă scrisă din numele ce nu-i aparține, prin care să-și fi asumat obligațiile de plată a valorii bunurilor primite, termenii de plată a acestora, contrar prevederilor art.210 alin.(1) Cod civil „obligația părților de a încheia în scris tranzacțiile ale căror valoare depășește 1 000 lei”.

Instanța de apel a remarcat că versiunea inculpatei ce ține de transmiterea de către ea a strugurilor colectați de la părțile vătămate în beneficiul SRL „Paler-Grup” și neachitarea sumelor datorate acestora din cauza că această întreprindere nu i-a achitat contravaloarea strugurilor nu s-a confirmat, deoarece reprezentantul SRL „Paler-Grup” a negat existența unor creanțe față de Potorac Lidia, motiv pentru care argumentele inculpatei referitoare la faptul că a avut intenția de a restitui sumele datorate, nu și-a găsit confirmare.

La aprecierea categoriei și termenului pedepsei, învederând prevederile art.art.7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, precum și personalitatea inculpatei, care anterior nu a fost condamnată, se caracterizează pozitivă la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, respectiv circumstanțe atenuante și agravante nu au fost reținute la

caz, iar infracțiunea comisă calificându-se ca una deosebit de gravă, instanța de apel a considerat rezonabil de a-i stabili lui Potorac Lidia pedeapsă cu închisoare, pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis.

11. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Druță Boris, în numele inculpatei, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței prin care Potorac Lidia a fost achitată.

În argumentarea recursului declarat, recurentul a invocat că acțiunile inculpatei în raport cu Efros Vasile, Lupașcu Fevronia, Carauș Tamara se întrevăd ca o tranzacție de colaborare civilă, fapt despre care just a conchis prima instanță.

Prima instanță a apreciat just circumstanțele cauzei întemeindu-și clar și motivat hotărârea sa, ținând cont de prevederile art.6.1 al CEDO.

De asemenea, recurentul a menționat că instanța de apel n-a luat în calcul, că în raport cu părțile vătămate, inculpata a restituit o parte din banii luați de la aceștea pentru comercializarea strugurilor și nu s-a călăuzit de faptul că în timpul comercializării strugurilor au survenit unele consecințe subiective, ce nu au depins de intențiile și voința lui Potorac Lidia.

Instanța de apel a ignorat față de Potorac Lidia drepturile prevăzute de art.6.1 al Convenției Europene – dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești și admisibilitatea probelor.

De asemenea, n-au fost respectate cerințele prevăzute de art.art.51-53, 100-101 Cod de procedură penală, art.art.5,13 CEDO, pentru a stabili adevărul.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2016, a fost admis recursul declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatei, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că instanța de apel admițând apelul procurorului, a casat sentința de achitare în privința lui Potorac Lidia și rejudecând cauza, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare a acesteia conform învinuirii înaintate, în baza acelorași probe, limitându-se doar la citirea acestora, iar procurorul nu a solicitat audierea din nou în instanța de apel a părților vătămate și a martorilor declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatei, astfel nefiind respectate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs, analizând hotărârea judecătorească atacată, a constatat din textul acesteia și anume în pct.47 al deciziei (f.d.153 v. 3), că instanța de apel a reținut „că vina inculpatei Potorac Lidia este dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond precum și

instanța de apel”, însă verificând procesul-verbal al ședinței de judecată se atestă, că de fapt, în ordine de apel nu a fost audiată nici o parte vătămată și nici un martor, precum a fost menționat mai sus în hotărârea instanței ierarhic inferioare.

Prin urmare, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în prima instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27.11.2007, § 72 și Dănila împotriva României din 08.03.2007, § 62-63), fapt menționat și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel pct.14.4.

Deci, instanța de recurs a remarcat că pentru un probatoriu legal la pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatei după o sentința de achitare, declarațiile acuzatorii ale părților vătămate și a martorilor urmau a fi obținute cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei.

Respectiv, instanța de recurs a punctat că martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie mărturii acuzatorii, susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CEDO Spănu vs România din 29.04.2008). În acest context, de menționat sânt și prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Curtea Europeană în hotărârea Capean vs Belgia din 13.01.2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art.6§2 și e obligatoriu ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe (inclusiv a anumitor martori ai acuzării) în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

De asemenea, instanța de recurs a considerat elocventă la caz și speța unde Curtea Europeană în cauza Destrehem vs Franța (hotărârea din 18.05.2004), a notat că după achitarea reclamantului dispusă de prima instanță, în urma audierii mai multor martori, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probe, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi, ca ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță, fără a-i fi audiat pe viu.

Revenind la prezenta cauză supusă judecării s-a constatat că probatoriul decisiv pe care instanța de apel și-a întemeiat hotărârea de condamnare a lui Potorac Lidia a fost obținut contrar principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei.

În opinia instanței de recurs, erorile menționate mai sus, sânt erori de drept procedural și sânt incidente temeiului pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției adoptate de către instanța de apel.

În asemenea condiții, instanța de recurs a considerat că decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, ținând cont de motivele indicate în prezenta decizie, ce au servit temei de casare a deciziei adoptate.

13. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 16 octombrie 2017, a admis apelul declarat de procuror, a fost casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Potorac Lidia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul comerțului pe un termen de 3 ani.

Acțiunile civile au fost admise, și s-a dispus încasarea cu titlul de prejudiciu material de la inculpata Potorac Lidia în beneficiul părților vătămate: Carauș Tamara, suma de 1 000 dolari SUA cu echivalentul în valoarea valutei naționale stabilite de BNM la data achitării, Varzari Gheorghe – 28 000 lei, Efros Vasile – 6 192 lei, Lupașcu Fevronia – 14 000 lei, Efros Vladimir – 13 620 lei.

14. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că probele relevate și cercetate suplimentar în cadrul examinării în ordine de apel sunt admisibile, deoarece au fost administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.

Așadar, instanța de apel a dat citire în ședința de judecată în apel declarațiilor părților vătămate Efros Vasile, Lupașcu Fevronia și Carauș Tamara, absente, citate legal. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) în Hotărârea Arian Alfred și Aurel Halimi vs. Italia din 18 ianuarie 2005 a statuat, că în materia probelor, instanțele naționale trebuie să verifice admisibilitatea unei probe și să îi aprecieze conținutul ei. În speță, chiar dacă art.6 paragraf 3 lit. c) din Convenție impune obligația de a convoca martorii în fața instanței și de a fi interogați de către participanții la proces, Curtea a amintit, că acest drept nu este unul absolut, putând fi obiect al unor limitări.

Conform art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel dă o nouă apreciere probelor administrate, astfel, potrivit art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel consideră ca fiind dovedită vinovăția inculpatei în săvârșirea faptelor criminale constatate.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, dat fiind că în împrejurările descrise, inculpata în perioada septembrie - octombrie 2011, urmărind scopul cupidant, prin abuz de încredere și înșelăciune, a dobândit ilicit de la părțile vătămate Varzari Gheorghe, Efros Vasile, Efros Vladimir, Lupașco Fevronia, SRL „Trans Palet”, Carauș Panteleimon, bani în sumă totală de 106 219,8 lei, care, potrivit art.126 alin.(1) Cod penal, reprezintă proporții mari.

Potrivit pct.15 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr.23 „ Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, în cazul escrocheriei, victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau abuzului de încredere.

Probatoriul administrat demonstrează că în circumstanțele stabilite, părțile vătămate i-au transmis inculpatei bunurile, sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere.

Inculpata a prezentat vădit fals realitatea, a exploatat conștient raporturile de încredere care s-au stabilit între ea și părțile vătămate pe durata activității sale de antreprenoriat, a ascuns faptele și împrejurările reale ale cazului, a căror necunoaștere au determinat eroarea părților vătămate privind legalitatea transmiterii banilor și bunurilor către ea. Prin comportamentul incorect, bazat pe înșelăciune și abuz de încredere, a exercitat o influențare psihică asupra conștiinței și voinței părților vătămate, a primit de la ele bani și bunuri, iar, ulterior, nu și-a onorat obligațiile asumate, deposedând victimele de bunurile însușite.

Prin crearea unei situații artificiale de încredere, sub pretextul participării în calitate de cumpărător, a propus părților vătămate Varzari Gheorghe, Efros Vasile, Efros Vladimir, Lupașco Fevronia, reprezentantului SRL „Trans Palet”, Carauș Panteleimon încheierea unor contracte verbale de vânzare - cumpărare a strugurilor de poamă și, după caz, a lăzilor pentru plasarea fructelor, iar, ulterior, profitând de încrederea acordată, inculpata a dobândit ilicit bunurile în sumă de 106 219,8 lei.

În atare situație, primirea banilor și bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament se califică ca escrocherie, deoarece în cazul dat, inculpata, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bani și bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Scopul infracțional urmărit de inculpată, rezultă și din comportamentul postinfracțional al ei, care se caracterizează prin diverse acțiuni de promisiuni false și de

eschivare premeditată de la discuții cu părțile vătămate și, respectiv, ne restituirea bunurilor însușite.

În contextul dat, instanța de apel a evidențiat că până în prezent, pe o durată îndelungată de timp (din lunile septembrie-octombrie 2011), inculpata n-a restituit bunurile însușite de la părțile vătămate și nici n-a întreprins careva acțiuni concrete și constructive, în acest sens.

Totodată, instanța de apel a remarcat că intenția inculpatei se dovedește și prin informația oferită de către reprezentantul firmei „Paler-Grup”, care a confirmat că nu are careva angajamente financiare față de inculpata Potorac Lidia.

În concluzie, instanța de apel a constatat că prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de către inculpată și semnele componenței de infracțiune prevăzute de legea penală, faptele reținute de în sarcina inculpatei se califică în baza art.190 alin.(5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa stabilită inculpatei Potorac Lidia, instanța a luat în considerație prevederile din articolele 7, 61 și 75 Cod penal, iar în acest sens s-a menționat că inculpata anterior nu a fost condamnată, se caracterizează pozitiv (f.d.60 vol. I), infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, conform art.16 alin.(5) Cod penal, se clasifică ca fiind deosebit gravă, circumstanțe agravante nu s-au constatat, respectiv instanța de apel a considerat rezonabilă și oportună stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul comerțului pe un termen de 3 ani.

Soluționând chestiunea cu privire la acțiunea civile înaintate în procesul penal, conform art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile civile, motiv pentru care acestea urmează a fi admise.

Conform prevederilor art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale în legătură cu săvârșirea infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prin infracțiunea săvârșită de inculpată, părților vătămate s-a cauzat prejudiciu material.

Totodată, instanța de apel a indicat că în cadrul procesului penal reprezentantul părții vătămate SRL „Trans Palet” și partea vătămată Carauș Pantelimon nu au depus cerere prin care să solicite intentarea procedurii civile.

14. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpata Potorac Lidia a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, motivând că are la întreținere un copil minor și tatăl acestuia este decedat.

15. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință prin care solicită admiterea recursului și pronunțarea unei noi hotărâri de recalificare a acțiunilor inculpatei în baza art.190 alin.(4) Cod penal, deoarece au fost operate modificări ale art.126 alin.(1¹) Cod penal și datorită acestora suma bunurilor sustrase nu constituie proporții deosebit de mari. Respectiv, conform art.10 Cod penal, instanța de judecată poate pronunța o nouă hotărâre mai favorabilă în baza legii modificate.

16. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Analizând textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul deși nu invocă direct temeuri prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, în argumentarea recursului își exprimă dezacordul cu pedeapsă stabilită de către instanța de apel, temeii care se regăsește la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Sub aspectul dat, instanța de recurs consideră că recursul inculpatei este neîntemeiat, iar argumentele invocate privind individualizarea incorectă a pedepsei poartă un caracter declarativ.

Totodată, Colegiul penal lărgit verificând legalitatea hotărârii contestate, menționează că incident speței date este temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului atunci când a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Astfel, reieșind din învinuirea înaintată inculpatei și faptele constatate de către instanța de apel, infracțiunea de escrocherie a fost comisă pe parcursul anului 2011, cauzând prin acțiunile sale un prejudiciu părților vătămate în proporții deosebit de mari.

În continuare, Colegiul penal lărgit constată că potrivit modificărilor operate în dispoziția normei art.126 Cod penal, prin art.1 pct.3) al Legii nr. 207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016, aceasta are următorul cuprins:

pct.(1) Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

pct.(1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.”

Astfel, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2011, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.968 din 18.10.2010, în vigoare din 22.10.2010, a constituit suma de 3 300 lei.

Ținând cont de reglementările art.126 alin.(1) Cod penal, în vigoare din 28.10.2016 în coraport cu circumstanțele cauzei (timpul comiterii infracțiunii) proporții mari constituie suma de 66 000 lei, iar proporții deosebit de mari constituie - 132 000 lei.

Totodată, inculpata a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii de escrocherie ce a cauzat prejudicii părților vătămate în sumă totală de 106 219,80 lei.

Deci, Colegiul penal lărgit, conchide că valoarea prejudiciului cauzat de către inculpata Potorac Lidia nu constituie proporții deosebit de mari, ci proporții mari.

Având în vedere raționamentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a reîncadra juridic fapta incriminată inculpatei în baza art.190 alin.(4) Cod penal, deoarece valoarea totală a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 106 219,80 lei constituie conform art.126 alin.(1¹) Cod penal, proporții mari.

În acest context, Colegiul penal accentuează că în speța dată, devin aplicabile prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa.

Legea nr.207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016, are efect retroactiv, întrucât ameliorează situația inculpatei Potorac Lidia, or valoarea prejudiciului cauzat de către aceasta, în mărime de 106 219,80 lei, potrivit legii vizate, nu constituie proporții deosebit de mari.

În atare situație, Colegiul penal consideră necesar de a reîncadra juridic fapta inculpatei Potorac Lidia din prevederile art.190 alin.(5) Cod penal în cele ale art.190 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari.

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că pedeapsa stabilită inculpatei urmează a fi modificată conform noilor limite stabilite prin sancțiunea normei în baza căreia aceasta a fost condamnată.

Așadar, Colegiul penal lărgit ținând cont de noile limite de pedeapsă prevăzute la art.190 alin.(4) Cod penal, și de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, stabilește lui Potorac Lidia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul comerțului.

De asemenea, Colegiul punctează că în partea deciziei privind latura civilă, nu va interveni, deoarece consideră ca fiind întemeiată soluția adoptată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul ordinar declarat de către inculpata Potorac Lidia, cu casarea parțială a hotărârii adoptate pe caz, în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

15. În corespundere cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de inculpata **Potorac Lidia xxxxx**, în propria cauză penală, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2017, în latura penală, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărâre în această parte, după cum urmează:

Potorac Lidia xxxxx se recunoaște vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal și i se stabilește pedeapsa 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul comerțului pe termen de 3 (trei) ani.

Termenul de executare a pedepsei lui **Potorac Lidia xxxxx** se calculează din 27 februarie 2018, cu includerea în termenul de pedeapsă, a perioadei aflării acesteia în arest preventiv din 18 aprilie 2012 până la 14 iunie 2012 și din 26 noiembrie 2012 până la 26 decembrie 2012 și executării pedepsei din 16 octombrie 2017 până la 27 februarie 2018.

În rest celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 martie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Visternicean

Ion Druță

Maria Ghervas